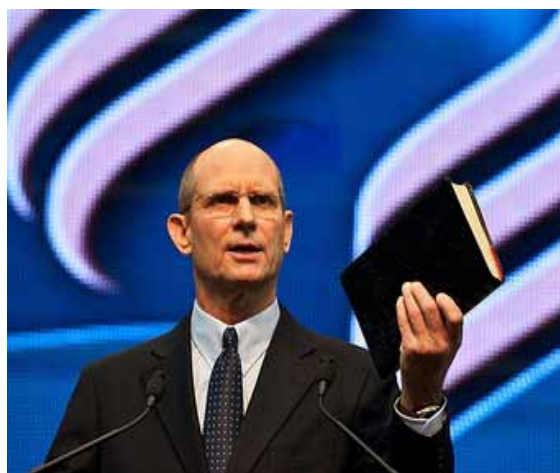

JDĚTE VPŘED!

**Kázání předsedy Generální konference
adventistů sedmého dne, Teda Wilsona
3.7.2010, Atlanta, USA**

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Jurica Jaroslav - Ráj
Lubenská 630
739 11 Frýdlant n. Ostr.
IČ: 87221284
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059
Tel: 0049 8031-9412291
Fax: 0049 8031-206 83 98
E-mail: jaromar66@volny.cz

Překlad:

Pra del Torno Publishing
Přeloženo z oficiálního videozáznamu
prezentace T. Wilsona na GK v Atlantě dne 3. 7. 2010.
Prezentace je dostupná na adrese: www.mission-tv.org

Úvod:

Dobré ráno, bratři a sestry. Je pro mne velkou předností uctít Boha společně s vámi v tuto poslední sobotu sejití padesáté deváté Generální konference. Mladí, starší, muži, ženy, děti – všichni pohromadě jako Boží rodina. Jsme vděční za mnohé věci, které Bůh vykonal při vedení své církve během tohoto týdne. Veškerá sláva patří Jemu.

Církev adventistů sedmého dne, moji bratři a sestry, je na cestě směrem k nebesům, a jsme již téměř na prahu našeho domova. Celým srdcem věřím, že Ježíš přijde brzy! Říkáme to ve všech jazycích... francouzsky, španělsky, portugalsky, rusky, svahilsky, korejsky, čínsky, hindustánsky, tagalogsky, arabsky, německy (předseda cituje větu „Ježíš přijde brzy“ ve všech těchto jazycích – pozn. překladatele) ...a v mnoha jiných jazycích celého světa.

Velmi si cením nádherného ducha a entuziazmu, projevovaného celosvětovou rodinou víry. A přestože jsme všichni hrdí na své národy a kultury, chválím Boha za to, že je zde Kristova kultura, která zaujímá nejpřednější místo. V tomto duchu vás pokorně prosím o modlitby, aby poselství, o které se s vámi chci podělit, bylo slyšeno jasně a aby se posel nepovyšoval.

V tomto smyslu bych vás laskavě prosil, aby, pokud budete souhlasit s některým bodem tohoto kázání, abyste odpověděli od srdce „Amen“ – namísto tleskání. *Z publika se ozvalo mohutné, mnohohlasné „Amen“.* Výborně – děkuji vám za pomoc ve vyzdvižení poselství, ne posla, při soustředění naší pozornosti ke studiu Písma.

Znamení Kristova příchodu nabývají den za dnem na frekvenci i intenzitě. Zničující události v přírodě, velké zmatky v politickém světě, vše prostupující aktivita ústupků ekumenizmu, dramatický vzestup vlivu spiritizmu, rozklad světového hospodářství, rozpad společenských a rodinných hodnot,

nevíra ve svrchovanou autoritu Božího slova a Deseti přikázání, bezuzdná zločinnost a mravní hniloba, války a pověsti válek atd., atd. Všechny tyto věci jasně ukazují na vyvrcholení historie světa a návrat Pána, aby nás vzal na naši konečnou cestu do nebe.

Jak úžasné požehnání je vědomí, že i uprostřed nejistoty světa kolem nás můžeme spočinout v naprosté důvěře v neměnné Boží slovo! Po celou dobu lidské historie a navzdory neúnavným útokům satana Bůh zachovává své svaté Slovo. Bible obsahuje přesný záznam našeho původu, spolehlivý výklad našeho spasení, nádherně vyjádřený v písni (která zazněla před kázáním – pozn. překladatele) a slavný pohled na brzké vysvobození. Jako adventisté sedmého dne přijímáme Bibli jako základ pro veškerou naši víru a vidíme na jejích stránkách naši jedinečnou prorockou identitu a misii.

Adventní identita a misie

Bůh v moci své pravdy vtesal církev adventistů sedmého dne do tohoto světa zmatku. My zde máme stát jako zvláštní lid, lid Božích ostatků, vyzdvihující Krista, Jeho spravedlnost, Jeho Trojandělské poselství ze Zjevení 14 a Jeho brzký Druhý příchod. Jako křesťané věřící Bibli a žijící v posledních dnech historie země máme být tím, co apoštol Petr nazývá „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý (Jeho vlastní, zvláštní lid), abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.“ 1Petr 2,9. Jako Boží lid ostatků, identifikovaný a vyčleněný ve Zjevení 12,17, jako ti, „kteříž ostříhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista,“ máme zcela jedinečné poselství naděje a pověření vyhlášovat Boží milost světu. V sedmém díle Svědectví, na str. 138, čteme: „Adventisté sedmého dne jsou vyvoleni Bohem jako zvláštní lid, oddělený od světa. Učinil je svými představiteli a povolal je, aby se stali Jeho vyslanci v posledním díle spasení.“

Sobota

Jedním z charakteristických znaků Božího lidu posledních dnů je skutečnost, že členové Jeho církve přijímají a věří všem deseti Božím přikázáním, včetně čtvrtého, které nás napomíná, abychom pamatovali na Sobotu Páně. Zachovávaní Soboty je nejen znamením Jeho stvořitelské moci na počátku, ale je také hlavním znamením Božího lidu posledních dnů, jež je v přímém kontrastu se znamením šelmy, představující pokus zachovávat den, který Bůh neoddělil jako svatý.

Sobota a Trojandělské poselství

Sobota a její důležitost se vztahuje ke každému ze tří andělských poselství ze Zjevení 14. První anděl, „*mající evangelium věčné,*“ – totiž spravedlnost Kristovu – vyhlašuje: „Bojte se Boha a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se Tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.“

Bůh je Stvořitelem a má být uctíván v Jeho svatou Sobotu jako znamení naší věrnosti vůči Jeho slovu a Jeho stvořitelské moci. Druhý anděl ve verši 8 vyhlašuje: „*Padl, padl Babylon (Babylon je padlý, padlý), to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všecky národy.*“

Poskrvnil Boží přikázání a ustanovil jiný den k uctívání než Sobotu sedmého dne, která je jediným pravým znamením Božího stvoření. Třetí anděl ve verši 9 vyhlašuje, že: „*bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, i ten bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vliato do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka.*“

Pokud uctíváte šelmu a její obraz, odmítáte ono znamení, které Bůh vyhlásil za zkoušku loajality, totiž Sobotu sedmého dne.

Spasení

Třetí anděl uzavírá své vyhlášení ve verši 12 tím, že identifikuje Boží lid jako ty, „*kterž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.*“ Ve věci spasení závisíme naprosto na Ježíšovi a našem vztahu k Němu. Nemůžeme získat spasení dobrými skutky, nýbrž skrze milost Kristovu, kterou vyhlašujeme. Milost je zaslíbení Božího odpuštění a opatření Boží moci – ospravedlnění a posvěcení. Nemůžete oddělit to, co Kristus činí **pro** vás (každodenní ospravedlnění, jako byste nikdy nehřešili), od toho, co činí **ve** vás (každodenní posvěcování, když se Mu poddáváte a dovolujete moci Ducha svatého, aby měnil váš život stále více k podobě Kristově).

Tohle je to, co nazýváme „*věčné evangelium,*“ o kterém hovoří první andělské poselství. Je to spravedlnost z víry. Z tohoto důvodu mají adventisté sedmého dne být tím nejmocnějším hlasem ve vyhlašování Boží milosti! Téma velkého sporu mezi Kristem a ďáblem se týká Boží milosti spasit hříšníky a skrze Jeho moc je přeměnit ve své syny a dcery, věrné svědky, vyhlašující poselství tří andělů v horlivosti Ducha svatého a ve spojení s Ježíšem, vůdcem a dokonavatelem naší víry.

Usmiřující krev Ježíše Krista na kříži a usmiřující služba Kristova v nebeské svatyni má pouze jeden záměr: spasení každého kajícího hříšníka. Tak skrze Jeho usmiřující oběť a velekněžskou službu můžeme přijít „*směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost našli ku pomoci v čas příhodný.*“ A je to právě tato předivná, mocná, vykupující milost, kterou jsme byli povoláni vyhlašovat tomuto hříchem nemocnému světu.

A dále, pouze opravdové poznání hloubky Boží milosti může odstranit základy pro opačné extrémy, jako jsou sebehýčkání a spoléhání na sebe. Nádherná kniha *Cesta ke Kristu*, str. 63 – a já doufám, že každý z vás má výtisk této knihy, a že čtete těch krásným třináct

kapitol – tato kniha vysvětluje, že „*Nemáme naprosto žádnou příčinu k sebepovyšování. Jediným podkladem naší naděje je Kristova spravedlnost, která nám může být připočtena (ospravedlnění), a v ní pak působí skrze Jeho Ducha, pracujícího v nás a skrze nás (posvěcení)*“. Přečtěte si stránky, předcházející tomuto citátu a ty, které následují, abyste měli jasnější pohled na spravedlnost z víry.

Duch proroctví

Vraťme se do Zjevení 12 a verš 17, abychom tam našli další rozlišující znamení Božího lidu ostatků. Čteme zde, že budou mít „*svědectví Ježíše Krista*.“ Zjevení 19,10 nám říká, že „*svědectví Ježíše Krista je Duch proroctví*.“ Tentýž Duch, který inspiroval dávné proroky, povolal v těchto posledních dnech proroka Páně.

Moji adventní bratři a sestry, Bůh nám ve spisech Ducha proroctví dal jeden z největších možných darů. A právě tak, jako Bible není zastaralá nebo nepodstatná, tak také svědectví Božího proroka posledních dnů není zastaralé nebo nepodstatné.

Bůh použil Ellen G. White jako pokornou služebnici, aby opatřil svému lidu vhledy do Písma, proroctví, zdraví, vzdělání, vztahů, misie, rodiny a mnoha jiných oblastí. Studujte Ducha proroctví, držte se Ducha proroctví a sdílejte se o Ducha proroctví s ostatními. K dispozici je tolik knih, včetně jedné, o které Ellen White řekla, že má být rozšiřována více než kterákoli jiná – **Velký spor**.

Díky Bohu, že v této - i v jiných zemích - je náboženská svoboda, která dovoluje šířit pravdu. Duch proroctví je jedním z identifikačních znamení Božího lidu ostatků posledních dnů; a je právě tak platné dnes jako kdykoliv předtím, protože nám bylo dáno samotným nebem. Kéž my jako věrný Boží

ostatek nikdy nezpůsobíme, aby toto vzácné světlo, dané ve spisech Ellen G. White, bylo neúčinné.

Kristovská pokora

Když používáme termíny jako „*církev ostatků*“ nebo „*lid ostatků*“, nikdy je nesmíme užívat způsobem, jenž naznačuje povýšenost a exkluzivitu. Naší rolí je být tím nejpokornějším lidem na celé zeměkouli. My musíme mít rozeznání naší naprosté potřeby Ježíše, našeho Spasitele, a chválit Ho za to, že nás povolal do tohoto mohutného adventního hnutí. Adventní hnutí sestává z pokorných a jednoduchých lidí. Ne slaboduchých, ale jednoduchých, bezelstných lidí. V Božím lidu je mnoho vzdělaných lidí, specialistů, zdravě a prakticky myslících lidí. Přesto však máme být prostými lidmi. Náš Spasitel hovořil s ohromující autoritou, ale přesto byl natolik skromný, že byl přitažlivý i pro ty nejhorší hříšníky. Tato církev není jen jednou z dalších denominací. Je to jedinečné, nebem povolané hnutí s misijním poselstvím věčného evangelia o spasení světa, které musí jít nepřetržitě vpřed s Ježíšovou pokorou. Svět musí slyšet poselství Kristovo od lidí, kteří jsou Kristu podobní. Pokud jsme proměněni Jeho milostí, budeme kázat, učit a svědčit o jasném poselství z Bible a Ducha proroctví pokorným, láskyplným a podmanivým způsobem.

Když se s veškerou pokorou a naprosto opřeme o věčné rámě našeho Pána, bude skrze nás pracovat mocným způsobem a my předáme konečné poselství umírajícímu světu. Úspěšné završení tohoto díla závisí na naší podmaněnosti Slovu Božímu a vedení Ducha svatého. Závisí na našem pokoření se před Stvořitelem a na zapření našeho „já“ tak, aby nás Ježíš mohl ovládnout a my jsme mohli zvítězit nad hříchem. Závisí na tom, jestli jsme ochotni Ho pokorně prosit o oživení a reformaci našeho života, a to jak osobně, tak i jako církevního společenství. Taková ochota povede k vylití Ducha svatého v pozdním

dešti.

Ellen White zaznamenala vidění v knize Svědectví, sv. 8, str. 104, 105, nazvané „*Co mohlo být učiněno.*“ Viděla, že Bůh chtěl na sejítí Generální konference v r. 1901 vykonat dvě věci.

Za prvé: zreorganizovat strukturu církve, což se také stalo, a dalo nám to strukturu, kterou máme dnes.

Za druhé: druhé veliké opatření, které si Bůh přál provést – Bůh chtěl pro církve opatřit vylití Ducha svatého, což se, bratři a sestry, nestalo – pro nevíru uprostřed církve a jejích vůdců. Lidé se odmítli pokořit před Bohem. A tak se církve minula příležitostí přijmout pozdní déšť. Tohle se stalo před sto devíti lety. Nezdržujme tedy už našeho Boha od vylití pozdního deště, aby Ježíš konečně mohl přijít.

Naší potřebou je modlit se o tuto zkušenost. Činíme tak během tohoto sejítí a musíme v tom pokračovat s veškerou vážností a hledat Boží vůli i tehdy, až odjedeme z Atlanty. Ellen White vyjasňuje v knize *Vybraná poselství* (Selected Messages), sv. 1, str. 63, že „*oživení pravé zbožnosti mezi námi je tou největší a nejnaléhavější potřebou. Toto úsilí má být naším nejprřednějším dílem.*“ Během různých pracovních sejítí na této Generální konferenci jste prosili o oživení a reformaci, prosili jste o Ducha svatého a o pozdní déšť. Bratři a sestry, teď je čas – Pán přijde brzy! On chce použít svou církve ostatků mocným způsobem.

Pán touží, aby do nás mohl vtisknout svou vlastní povahu. To se však může stát jen tehdy, jestliže se mu každodenně odevzdáváme. Jak říká Pavel v Listě k Filipenským 2,5 – ó jak nádherná kniha je List k Filipenským – „*To tedy číteť při sobě, co i při Kristu Ježíši (Nechť jest ve vás tatáž mysl, jaká byla i v Kristu Ježíši).*“ Když jsme denně spojeni s Kristem a dovolujeme Mu, aby skrze nás pracoval, budeme použiti Duchem svatým k vyhlásování Jeho milosti a k urychlení příchodu Pána Ježíše Krista. Pamatujte, že tohle je adventní hnutí, povolání lid, církve ostatků, lid budoucnosti, lid, který je při vyhlásování Boží milosti na

cestě k nebesům.

V knize *Kristova podobenství*, na straně 69 čteme o Kristově touze vůči Jeho lidu. „*Kristus toužebně čeká na projevení sebe samého v Jeho církvi. Až bude Jeho charakter dokonale vtištěn, tehdy přijde a vyhlásí je za své vlastní. Je privilegiem každého křesťana nejen vzhlízet k příchodu našeho Pána Ježíše Krista, ale také ho urychlit. Kdyby všichni, kteří vyznávají Jeho jméno, přinášeli ovoce k Jeho slávě, jak rychle by svět byl osetý zrnem evangelia! Poslední velká žeň by rychle dozrála a Kristus by přišel, aby sklídl drahocenné símě.*“

Naučení z Izraele v Egyptě

Ve Starém Zákoně Bůh povolal zvláštní lid, který dostal poselství a určení. Měli se vydat na cestu víry a s důvěrou v Něho vyhlásovati Boží milost světu. Děti Izraele žily v Egyptě po 400 let a skončily jako otroci Egyptanů. Já jsem vyrůstal v Egyptě až do svých osmi let. Mým domovem bylo Cairo (Káhira). Neměl jsem mnoho ponětí o ostatním světě, kromě Blízkého Východu. Je to nádherná část světa a žijí tam nádherní lidé. V dávné době však Izrael byl v nevolnickém postavení. Bůh zázračným způsobem vysvobodil svůj lid skrze Mojžíše, Árona a Miriam (Marii), aby se stali misionáři světu. Po konečné, zničující desáté ráně se děti Izraele vydaly na cestu směrem k jihu.

Exodus 13,21 říká, že „*Hospodin předcházel je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim...*“ Jakého to máme Boha! On nás povede ve dne i v noci! Pán je vedl podél západního pobřeží Rudého moře směrem k Egyptské poušti. V kapitole 14 a verši 2 čteme, že je Bůh vedl k „*Fiarot mezi Magdalem a mořem naproti Belsefon; naproti němu rozbijete stany při moři.*“ Můj otec, který strávil v Egyptě téměř patnáct let života, má zato, že ví, kde se toto místo nachází, protože je popsáno v knize *Patriarchové a proroci*. Je to místo, kde Bůh mohl demonstrovat svou moc proti

Egyptánům. Někteří bibličtí učenci mají za to, že děti Izraele překročily Rudé moře v místech, kde rostlo rákosí a bylo tam asi po pás vody. Jakou hodnotu by tak mělo projevení Boží moci? Vůbec žádnou! Naopak, oni překročili v místě, které je velmi obtížné.

Jak Izraelci postupovali směrem k jihu, měli západní poušť po pravé straně, hory před sebou, po levé – východní straně bylo Rudé moře a Egypt nechávali za sebou. Kapitola dále popisuje, jak faraó změnil své rozhodnutí a sešikoval svou armádu k pronásledování izraelských se „šesti sty vozy vybranými a všemi vozy egyptskými...“. Verš 10 říká, že když izraelští uslyšeli faraonovu armádu, byli velmi vystrašení.

Jak to, že se bojíme, když nás vede Bůh? Izraelští měli jasný projev v oblakovém sloupu a ohnivém sloupu. Proč tedy nedůvěřovat v moc, která je vedla? Vezměme si z toho poučení pro adventní církev. Izraelci byli natolik šílení úzkostmi, že začali spílat Mojžíšovi. Verš 11 říká, „A řekli Mojžíšovi: Zdali proto, že nebylo hrobů v Egyptě, vyvedl jsi nás?“

Proč mnohdy jednáme stejným způsobem? Vidíme zázračné Boží znamení jeho vedení a milosti, pak se nám něco nezdá – a my začneme obviňovat Boha.

A potom ve verši 13 Mojžíš říká lidu, aby se nebáli. „*Stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neuzříte nikdy více až na věky.*“

Často se poddáváme pokušení jednat na podkladě vlastních impulzů bez toho, abychom dovolili Pánu vést naše kroky. Bůh nás však žádá, abychom šli vpřed pod Jeho vedením. Takto Mojžíš dal mocné zaslíbení ve verši 14, které by mělo být také naším zaslíbením, jež si můžeme přivlastnit, jak budeme čelit vyvrcholení velkého sporu mezi Kristem a satanem – „*Hospodin bojovati bude*

za vás a vy mlčeti budete.“

Bratři a sestry, Pán bude bojovat za nás a On nám otevře cestu. Opatří vítězství pro svou církev, ale my Mu musíme důvěřovat, musíme Ho následovat, musíme se pokořit, uposlechnout Ho a musíme Mu dovolit, aby vedl naše kroky. A potom skrze Mojžíše přikázal Bůh dětem Izraele stejnou věc, jakou přikazuje své církvi ostatků dnes. Verš 15 říká: „*I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, ať jdou přece.*“ Když Bůh říká, **Jděte vpřed**, pak musíme **Jít vpřed**.

Nicméně, děti Izraele neviděly celý obraz věci. Ony zapoměly, jak je Bůh vedl v minulosti. Nikdy nezapomeňme, jak Bůh vedl adventní hnutí v minulosti a jak je povede k budoucímu vítězství k slávě svého jména a obhájení svého plánu spasení před celým vesmírem. Nacházíme se na konci velkého sporu a Bůh říká: **Jděte vpřed**.

Co měly děti Izraele učinit? Zdálo se jim, že jsou v pasti – poušť napravo, hory vepředu, moře po levé straně a blížící se armáda Egyptánů zezadu. Jejich důvěra v Boží moc byla nulová. Jediné, co Izraelští viděli, byly bariéry ze všech stran.

Já nevím, jakým bariérám čelíte dnes vy. Nevím ani, jakým překážkám si myslíte, že dnes čelí církev. Ať jsou však jakékoliv, Bůh má cestu, jak se přes ně dostat, a to jak v našem osobním životě, tak i v církvi, když vyhlášíme Boží milost.

Jakým bariérám čelíte tuto Sobotu?

1. Čelíte:

- horám světských pochybností o Bibli?
- moři liberální interpretace Božího slova?
- armádě duchovního chaosu?

Bůh říká, že jsme svatým národem a zvláštním lidem – **Jděte vpřed!**

2. Jste konfrontováni:

- horami finančních potíží?

- mořem rodinných a osobních konfliktů?
 - silami negativních sociálních změn?
- Pán říká, **Jděte vpřed!** Vy jste mým vyvoleným lidem.

3. Jste obklopeni:

- horami neporozumění?
 - mořem nepokoje a zmatku doma, v práci, v církvi, ve společnosti?
 - silami emocionálních bojů a nedůvěry?
- Bůh praví: **Jděte vpřed! Bez** ohledu na okolnosti. Bůh má pro vás cestu vpřed.

Inspirace nám říká (*Patriarchové a proroci*, str. 290), „*Bůh ve své prozřetelnosti přivedl Hebrejce k horské tvrzi před mořem, aby mohl projevit svou moc k jejich vysvobození a významně pokořit pýchu jejich utlačovatelů. Mohl je zachránit jakýmkoliv jiným způsobem, ale zvolil tento způsob, aby podrobil jejich víru zkoušce a aby posílil jejich důvěru v Něho.*“

Stalo se to právě v této chvíli, kdy Bůh vykonal jeden ze svých mocných zázraků, právě tak, jako je učiní i dnes! Verše 19. a 20. kapitoly 14. knihy Exodus říkájí, že ochranný oblak se pohnul zepředu a přesunul se do zadní části izraelského voje, aby je ochránil před egyptskou armádou. Izraelcům byl tento oblak přílivem světla, ale pro Egyptřany se stal zdí temnoty.

Verš 21 říká, že Mojžíš vztáhl ruku k Rudému moři a Bůh rozdělil moře a vytvořil v něm širokou cestu. Oblak držel Egyptřany zpátky, zatímco Izraelci procházeli vírou Rudým mořem. Dokážete si představit nadšení více než jednoho milionu lidí kráčejících mořem po suché cestě? Představte si, jak asi děti musely být uchváceny pohledem na mořské živočichy jakoby v obrovském akváriu!

A znovu v knize *Patriarchové a proroci* inspirované pero popisuje tuto scénu velmi živě. „*Zde je nám dána veliká lekce pro všechny doby. Křesťanský život je často obklopen nebezpečím a povinnost se zdá příliš obtížná.*“

Představivost ilustruje blížíící se zkázu zepředu a otroctví a smrt zezadu. A přesto Bůh jasně říká, „Jděte vpřed“. Na nás je, abychom tento příkaz uposlechli, i když naše zraky nemohou proniknout temnotou a my cítíme studené vlny kolem nohou. Překážky, které zdržují náš postup, nikdy nezmizí před váhavým a pochybovačným duchem.“ (PP 290)

A tak bratři a sestry, hleďte na všemocného Boha, který je mocen vás provést skrze všechno, čemu v budoucnosti budete muset čelit. Nikdy neztraťte plnou důvěru v Něho. Vždycky uposlechněte jeho příkaz „**Jděte vpřed**“.

Když Izraelci dokončili svou nebem vedenou pouť přes Rudé moře, bylo Egyptřanům dovoleno, aby se vydali na jejich pronásledování. Bylo to vše podle Božího plánu. A Bůh má plán pro váš život i pro tuto církev. Nikdy nepochybuje o cíli tohoto velkého adventního hnutí. Ono je v Božích rukou. Bůh nám dal prorocké poučení, abychom věděli, jaké bude vyvrcholení tohoto velkého sporu – Bůh je vítězem!

Verše 23 až 30 popisují neuvěřitelný pohled na egyptskou armádu, pronásledující Izraelce, a na to, jak zázračným způsobem byla odňata kola jejich vozů – a posléze jak mocné Rudé moře pohltilo celou armádu a završilo tak konečné vítězství. Vidíte, co se stane, když jsme ochotni „stát a vidět spasení Hospodinovo“? Verš 31 zaznamenává, že „Viděl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a věřili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníku jeho.“

Exodus, kapitola 15 pak zaznamenává nádhernou píseň vítězství Mojžíše a dětí Izraele, „... *Zpívati budu Hospodinu, neboť jest slavně zveleben; koně i s jezdcem uvrhl do moře. Síla má a píseň jest Hospodin, nebo vysvobodil mne. On jest Bůh můj silný... on jest Bůh otce mého, protož vyvyšovati Ho budu.*“

Bratři a sestry adventního hnutí, my se

nacházíme na úžasné cestě. Ve své touze po vysvobození hledte pouze k Bohu. Služebnice Páně prohlašuje: „*Cesta, kterou vede Bůh, může vést přes poušť nebo moře, ale je to cesta bezpečná.*“ (PP 290)

Ovšem, můžete si být jisti tím, že ať vás Bůh povolá kterýmkoli směrem, satan se bude pokoušet vás z ní svést. Kdykoliv Bůh řekne „Jděte vpřed,“ má pro vás ďábel připraven krok vzad. Avšak přátelé, jak již stojíme na prahu věčného domova, tentýž Bůh, který rozkázal Izraelským jít vpřed do zaslíbené země a ne zpět do Egypta, vás dnes povolává, abyste šli vpřed a ne zpět.

Jděte vpřed, ne zpět

Nepodléhejte mylnému domnění, které získává podporu i v církvi adventistů sedmého dne, že je potřebné přijímat jisté způsoby bohoslužeb nebo evangelizačních aktivit jen proto, že jsou „nové“ nebo že jsou „v módě“. My musíme být velmi obezřetní a zkoušet všechno svrchovanou autoritou Božího slova a rad, kterými nám bylo požehnáno ve spisech Ellen G. White. Nevyhledávejte pomoc v hnutích nebo megasborech, v centrech, které jsou vně naší církve a které slibují duchovní úspěch na podkladě falešné teologie. Držte se zpět od nebiblických duchovních cvičení a metod duchovního rozvoje, vycházejících z mysticismu, jako jsou meditativní modlitby a soustředné modlitby. Držte se zpět od církevního hnutí, *emerging church (vynořující se církev)*, ve kterém se tyto metody propagují. Vyhledávejte UVNITŘ církve adventistů sedmého dne takové pastory, evangelisty, biblické učence a vedoucí různých oddělení, kteří jsou pokorní a kteří mohou opatřit evangelijní způsoby a programy, které jsou postaveny na solidních biblických zásadách a na tématu Velkého sporu!

Z publika se ozývá potlesk

Jděte vpřed, ne zpátky! Necht' jsou vaše

bohoslužby a hudba soustředěné na Krista. Ačkoliv chápeme, že bohoslužby a kultura jsou rozličné po celém světě, a my tuto skutečnost respektujeme, nevracejte se k dezorientujícím pohanským metodám, kde se hudba a bohoslužba soustřeďují na emocionální prožívání, a při kterých ztrácíte ústřední těžiště zbožnosti – Boží slovo.

Další potlesk

Já jsem vděčný za vaše nadšení, ale prosím pamatujte, řekněte pouze „Amen.“

Z publika se ozývá mohutné Amen.

Bohoslužebné způsoby, které vyzdvihují různá předvádění a výkony, musí být nahrazeny jednoduchým a kristovsky orientovaným biblickým přístupem. Je nemožné tohle přesně vymezit a definovat, ale pokud budete číst Bibli, pokud budete číst o svatosti Boží přítomnosti, pak vám Duch svatý pomůže rozeznat, co je správné a co ne.

Jděte vpřed, ne zpět! Postavte se za pravdu, i kdyby se mělo celé nebe zhroutit. Nepodléhejte fanatické nebo uvolněné teologii, která překrucuje Boží slovo a snaží se ho oddělit od pilířů biblické pravdy a mezníků víry církve adventistů sedmého dne. Nenechte se zviklat kdejakým vrtochem „nové“ teologie nebo složitými časovými schémata, která vzbuzují zdání pečlivého výkladu nezvyklých nebo nevyjasněných pojetí, která mají pramálo co činit s celkovou věroukou a misí. Historickou věroukou adventistů sedmého dne se nedá pohnout.

Hlasité Amen z publika

Biblické základy víry obstojí až do konce času.

Další Amen

Poslechněte, co je nám řečeno ve *Vybraných poselstvích*, sv. 1, str. 207 a 208: „*Jaký je to vliv, který vede lidi v této fázi naší historie, aby podloudným a silným způsobem bořili základy naší víry, základy, jež byly položeny v počátcích našeho díla skrze modlitebné studium Slova a zjevení? My jsme lid, který zachovává Boží přikázání... všechny možné fáze kacírství byly představovány, jen aby zatemnily naši*

mysl ve vztahu k učení Slova – a zvláště se to týká předmětů služby Pána Ježíše v nebeské svatyni a poselství nebes pro poslední dny tak, jak je představeno anděly ve čtrnácté kapitole Zjevení. Adventistům sedmého dne se podbízejí poselství všeho druhu, aby zaujaly místo pravdy, která byla krok za krokem nalezena studiem a modlitbami, a která byla osvědčena zázračnou Boží mocí. On nás povolává k tomu, abychom se pevně chopili víry a základních zásad, jež spočívají na nepopíratelné autoritě.“

Jděte vpřed, ne zpátky! Stůjte pevně za Božím Slovem tak, jak ho doslovně čteme a rozumíme mu. Samozřejmě, že musíme vždy mít na paměti, že jsme jen omezeními, padlými bytostmi, které studují dílo nekonečného, všemocného Boha. Existují věci v obou velkých Božích knihách – v Písmě, i v přírodě – kterým plně nerozumíme. Je nám řečeno, že Ježíšova oběť bude „studiem a písní vykoupěných po celé nekonečné věky.“

Ale to, co nám Bůh ve své milosti předal jasným jazykem, abychom to přijali jako skutečnost prostě proto, že On to řekl, nesmí být zahaleno skepticizmem. Nevracejte se zpátky k falešnému výkladu prvních jedenácti kapitol knihy Genesis (1. kniha Mojžíšova) ani jiných částí Písma. Nevykládejte je jako pouze symbolické nebo alegorické. V tomto týdnu jsme se znovu neodolatelným způsobem utvrdili, že církev adventistů sedmého dne věří a učí biblický záznam o stvoření, které se stalo nedávno, a to v šesti po sobě následujících, čtyřiaadvacetihodinových dnech.

Hlasité Amen z publika

Církev adventistů sedmého dne nikdy nezmění svůj postoj nebo víru v základní učení. Jestli Bůh nestvořil tento svět v šesti doslovných dnech a potom požehnal sedmý den, proč tady dnes sloužíme bohoslužbu v Sobotu sedmého dne? Proč tady dnes jsme v tuto dnešní Sobotu jako adventisté SEMMÉHO DNE? Neporozumět nebo nesprávně vykládat toto učení znamená popírat Boží Slovo,

znamená to popírat samotný smysl hnutí adventistů sedmého dne jako církve Božích ostatků, povoláných k vyhlášení poselství tří andělů s mocí Ducha svatého. Nevracejte se zpět k ateistické nebo teistické evoluci. Jděte vpřed k prorockému pochopení, že věrnost Bohu Stvořiteli a Spasiteli bude vidět v zachování Soboty sedmého dne, jako rozeznávajícího znamení Božího lidu posledních dnů.

Členové církve adventistů sedmého dne, pohánějte své vedoucí, pastory, místní sbory, učitele, instituce a administrativní organizace k odpovědnosti vůči těm nejvyšším měřítkům víry, založeným na doslovném chápání Písma. *Velmi hlasité Amen z publika*

Používejte krásné zdroje naučení vyprodukované v církvi ASD, jako je např. nová kniha Institutu pro biblická bádání o hermeneutice. Tato kniha nám pomáhá správně vykládat Písmo.

Dále čteme v knize *Vybraná poselství*, sv. 1, str. 170: „Musíme být opatrní na to, abychom nesprávně nevykládali Písmo. Jasně učení Slova Božího se nemá spiritualizovat (zduchovňovat) tak, abychom ztratili pohled na realitu. Nenatahujte smysl vět v Bibli v úsilí vyvodit z nich něco nezvyklého, aby se uspokojila touha po něčem fantastickém. Přijímejte Písmo tak, jak ho čtete.“

Já chválím Boha za to, že jak Nancy tak i já jsme měli zbožné rodiče. V našich domovech jsme nikdy neslyšeli jedinou znevažující nebo negativní poznámku na adresu Bible nebo Ducha prorocství. Oba jsme byli vychováni, abychom se báli Boha a vážili si Jeho Slova. Před několika týdny jsem při cestování ztratil svou drahou Bibli, ze které jsem kázal, a která byla poseta mými poznámkami a podtrhanými texty. Tato ztráta je pro mne velmi citelná. Cítím, jako bych ztratil přítele. I když jsem však tu Bibli opatroval jako oko v hlavě, a je mi opravdu líto, že ji právě teď nemohu mít při sobě, chci vám dnes říci, bratři a sestry, že i když ta fyzická Bible je ztracena, chválím Boha,

že jsem neztratil Jeho Slovo. Vy neztrácíte Boží Slovo! Máte ho ve svých rukou, ve svém iPhone, iPodu nebo jiné elektronické formě. Nikdy nesmíme považovat za samozřejmé, že máme svobodu vlastnit a studovat Boží Slovo. Ellen White s bolestí hovořila o Bibli při svém posledním veřejném vystoupení na sejití Generální konference v roce 1909. Po svém projevu sestoupila z tribuny, ale potom se vrátila, uchopila velkou Bibli a s třesoucímá rukama ji držela před shromážděním a řekla: „Bratři a sestry, já vám doporučuji tuto knihu.“ A i dnes, moji bratři a sestry církve adventistů sedmého dne, musíme stát na pevném základu Písma. Jako Boží „lid knihy“, čtíme Bibli, učme Bibli, kažme Bibli s veškerou mocí shůry.

Amen z publika

Jděte vpřed, a ne zpátky! Necht' je Písmo svaté svým vlastním vykladačem. Naše církev dlouho držela historicko-biblický, nebo historicko-gramatický způsob chápání Písma a dovolovala Bibli, aby se sama vykládala – „*naučení za naučením, zpráva za zprávou...*“. Dnes však na nás dopadá jeden z nejzlověstnějších útoků proti Bibli ze strany těch, kteří uvěřili v takzvanou historicko-kritickou metodu vysvětlování Bible. Tento nebiblický přístup takzvané „vyšší biblické kritiky“ je smrtelným nepřítelem naší teologie a misie. Tento přístup staví učence nebo jinou osobu nad jednoduchý a jasný přístup Písma a dává člověku-kritikovi nepatřičnou licenci rozhodovat o tom, co považovat za pravdu podle svého vlastního důvtipu nebo vzdělání. Držte se daleko od takovýchto způsobů, protože vedou lid k nedůvěře v Boha a Jeho Slovo.

Ve *Vybraných poselstvích*, sv. 1, str. 17-18 čteme: „*Když lidé svým omezeným úsudkem považují za nutné pustit se do zkoumání Písma za tím účelem, aby stanovili, co je v něm inspirované a co ne, staví se před Krista, aby Mu ukázali lepší cestu, než jakou nás vede On. Necht' se ani mysl ani ruka nezaplétá do kritizování Bible. Držte se své Bible tak, jak to*

v ní stojí a zanechte svého kritizování ohledně její hodnoty. Buďte poslušní Slova a ani jeden z vás neztratí věčný život.“

Jděte vpřed, ne zpátky! Přijměte Ducha proroctví jako jeden z největších darů daných církvi adventistů sedmého dne, a to nejen pro minulost, ale ještě důležitěji pro budoucnost. Zatímco Bible má svrchovanou autoritu a je konečným arbitrem pravdy, Duch proroctví opatřuje jasné inspirované rady k pomoci při uplatňování biblické pravdy. Je to nebem poslaný průvodce k poučení církve, jak vykonávat svou misii. Je to spolehlivý teologický komentář k Písmu. Materiály Ducha proroctví mají být čteny, má se jim věřit a mají být rozšiřovány. Duch proroctví se nemá používat jako „pendrek“, kterým bychom tloukli lidi přes hlavu. Má se považovat a používat jako vzácné požehnání ke směrování Boží církve v posledních dnech historie této země. Dovolte, abych vám řekl moje osobní přesvědčení: v Duchu proroctví není nic zastaralého nebo archaického; je určen pro dnešek a pro dobu, která zbývá do Kristova příchodu.

Hlasité Amen z publika

Jděte vpřed!

Členové Boží církve ostatků, jak přicházíme ke konci času, Bůh nám říká „Jděte vpřed.“ Musíme nepřetržitě a v každé chvíli vyzdvihovat korouhev veřejné evangelizace, právě tak jako osobní svědectví. Vyhlašování Boží milosti a Trojandělského poselství mění lidi po celé zemi. Duch svatý pracuje na srdcích těch, kteří slyší toto vzácné adventní poselství skrze vaše slova a evangelijní svědectví – vaše vyhlašování Boží milosti. My musíme začlenit evangelizaci do každého aspektu našeho života, jak se to již děje na mnohých místech po celém světě, včetně Jihoamerické divize, kde se „začleněná evangelizace“ prostě stala životním způsobem.

Jeden příklad za všechny k nám přichází

z Euro-Asijské divize. Před několika lety byl Vasilij policistou v Moldavě. Byl přesvědčen o biblické pravdě a tomto vzácném adventním poselství a chtěl být pokřtěn jako adventista sedmého dne. Když své rodině řekl o své nové víře, jeho otec a matka mu řekli, že se ho vzdávají jako syna, jeho bratr řekl, že ho přestává považovat za bratra, jeho manželka Galina řekla, že se s ním rozvede a jeho policejní velitel řekl, že mu nikdy nedá v Sobotu volno.

Vasilij zápasil s Bohem na modlitbách a prosil, aby mu dal jasnou odpověď, co má dělat přímo z Bible. My takový způsob nedoporučujeme, ale on to udělal. Co měl dělat? Otevřel Bibli a z Boží milosti jeho zrak zachytil slova u Matouše 10,35-38, kde Ježíš vysvětluje, že rodina se může stát našimi nepřáteli, a kde říká, že jestli milujeme otce a matku více než Krista, nejsme Ho hodni. Vasilij pocítil, že tento příkaz má uposlechnout, vzít svůj kříž a následovat Ho. Poděkoval Bohu a rozhodl se. Šel k adventistům sedmého dne a byl pokřtěn. Když o tom řekl své manželce, odpověděla mu, že doklady pro rozvod jsou již připraveny. Vasilij se nerozčilil ani nerozezvil. Řekl Galině, že ji miluje.

Galina doprovázela Vasilije na cestě k jeho rodičům, když jim měl říct o svém křtu a věřila, že oni podpoří její věc. K jejímu překvapení však Vasiliovi rodiče i jeho bratr přijali novou skutečnost bez námitek. Další Vasiliova cesta vedla k policejnímu veliteli, kterému nesl žádost o rezignaci na své místo policisty, vysvětlující, že byl právě pokřtěný. „Co je tohle? Odnes to a vezmi si týden volna a přemýšlej.“ Vasilij věděl, že jeho odpověď za týden nebude o nic jiná, ale přesto si vzal na týden dovolenou. Po týdnu se Vasilij vrací do kanceláře policejního velitele a znovu nabízí svou rezignaci. Namísto aby ji přijal, policejní velitel ho povýšil do pozice, ve které nebude mít problém se Sobotou.

Amen a potlesk z publika

Přibližně v té době se Galina, Vasiliova

manželka, dostala do vážného problému v práci, kde pracovala jako pokladní. Celková suma peněz za ten den nesouhlasila a její společnost jí řekla, že je odpovědná za navrácení peněz. V zoufalství požádala Vasilije o modlitby a on ji pozval, aby se modlila s ním. Příštího dne Galina našla početní chybu a přesná suma peněz byla v pořádku. Vasilij jí řekl, aby odevzdala své srdce Bohu za Jeho odpověď na jejich modlitby. Ona však odmítla.

Později matka Galiny onemocněla rakovinou a Galina ji navštěvovala i s Vasilijem a modlili se za ni. Božím zásahem byla Galina matka uzdravena! Srdce Galiny roztálo a šla přímo k adventistům sedmého dne a byla pokřtěna. A já jsem velmi rád, že vám mohu říct, že Vasilij Garascuic je dnes pokladníkem Moldavské unie a z Božího vedení jsou tu oba i s Galinou. Můžete prosím povstat, kdekoliv teď jste? *Vasilij a Galina povstávají a ozývá se potlesk...* Vasilij a Galina reprezentují tisíce zkušeností skrze moc Ducha svatého. Toto auditorium je plné těchto zkušeností. Chvalte Boha za spasitelnou moc Jeho milosti!

Moji milí bratři a sestry zde v tomto Georgia Dómu (auditorium se sto tisíci adventisty – pozn. překladatele) a po celém světě, kde se právě nacházíte, vyhlašujte Boží milost a Trojandělské poselství v moci Ducha svatého. Jsme nádherně rozmanitá církev, ale sjednocená v Kristu Jeho vzácným biblickým poselstvím. Jsme mezinárodní rodinou ze všech koutů země a vyhlašujeme Boží milost, jak „Jdeme vpřed“ sjednocení skrze Ducha svatého a naší vírou, stojící na základech Bible.

Jaké to vzácné poselství pro toto adventní hnutí můžeme nést světu! Vyhlašování poselství prvního, druhého i třetího anděla k povolání lidí zpět k pravému a biblickému uctívání Boha.

Jaký to Stvořitel! Jaký to Vykupitel! Jaký to Velekněz! Jaký to Přímlovce! Jaký to Přítel! Jaký to Bůh!

Ježíš přijde brzy!! Brzy uvidíme na východní obloze malý, tmavý obláček, asi tak poloviny lidské dlaně. Bude se zvětšovat a zvětšovat a stane se světlejší a jasnější. Celé nebe bude vylito v tomto vyvrcholení historie země. Skrze nebeský zázrak ho uvidí všichni obyvatelé země ve stejnou chvíli. A tam, sedící uprostřed milionů andělů, bude Ten, na kterého jsme tak dlouho čekali – ne pokorný, zabitý Beránek, ne sloužící Velekněz, ale Král králů, Pán pánů, Ježíš Kristus, náš Vykupitel!

Hlasitě Amen z publika

Pohlédneme vzhůru a řekneme, „Tohle je ten Bůh, na kterého jsme čekali.“ Kristus pohlédne dolů a řekne, „Dobře jste učinili, věrní služebníci, vejděte v radost Pána svého“ a my vystoupíme k našemu Pánu v povětří, abychom s Ním šli domů na věky – konečně to cesty našeho adventního putování.

Bratři a sestry zde v Dómu, nebo vy, kteří nás sledujete v modlitebnách či kdekoli jinde, jestli nádherný Boží plán spasení, Jeho předivná láska k nám – Jeho vítězná milost – se dotkla vašeho srdce a vy byste rádi obnovili svůj slib Bohu a adventní misi při svém návratu domů, abyste tam vyhlášovali Boží milost, jestli chcete prosit o oživení a reformaci ve svém životě i životě církve, jestli chcete mít přítomnost Ducha svatého a účastnit se při vyhlásování Boží milosti na pozdním dešti, jestli chcete být účastní vyhlásování Trojandělského poselství ostatním, jestli chcete odevzdat svůj život a osobní svědectví do rukou našeho všemocného Vykupitele, Velekněze a přicházejícího Krále, abyste mohli čelit soudu skrze Jeho krev, Jeho zásluhy a Jeho milost – jestli si přejete pokorně prosit Pána, aby se ujal vašeho života a pomohl vám vyhlášovat Boží milost v těchto posledních dnech historie země, pak buďte tak laskaví a tiše povstaňte.

Chci vás pozvat k přijetí Kristovy milosti do vašeho života, k obnovení svého slibu Bohu a Jeho velkému adventnímu hnutí vyhlášovat Boží milost a k modlitbám za Boží

pomoc církvi „Jít vpřed.“ Před zazpíváním ústřední písně této konference a konečným požehnáním, ztišme se na chvíli a hledejme Boha. Zůstaňte, prosím, stát a otočte se ke svému nejbližšímu sousedovi, jen k jednomu člověku, a v pokorné modlitbě proste Pána o oživení a reformaci, aby Duch svatý mohl vést Boží církev ostatků, když „Půjdeme vpřed“ ve vyhlásování Jeho milosti a Trojandělského poselství. Modlete se a já pak ukončím krátkou modlitbou...

Zde je záznam na chvíli přerušen a poté je slyšet závěr předsedovy modlitby:

... abys nám pomohl vyzdvihovat Krista ve všem, co činíme. My Tě, Pane, prosíme o požehnání pro každého z nás. Kéž na nás spadne pozdní déšť, když se Ti cele odevzdáme.

Požehnání:

A nyní nechť Deset Příkázání jest nad tebou jako ochranný štít; kéž dokonalá blaženost v tobě jest, aby tě zušlechtila; kéž zlaté pravidlo jest při tobě, aby tě vedlo; kéž Tři Andělé jdou před tebou, aby tě zaměřili na správný cíl; kéž Duch proroctví jde za tebou, aby tě osvětloval; kéž tě spravedlnost Kristova zahalí, aby tě upevnila; kéž Duch svatý na tobě spočívá, aby tě učinil silným; a kéž pod tebou je nekonečná náruč, ve které můžeš navždy spočinout. V Ježíšově jménu prosíme.

Amen.